

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

Michał Serzycki

Warszawa, dnia 7 sierpnia 2008 r.

DOLiS/DEC – 467/08

dot. DOLiS-440-319/08

D E C Y Z J A

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) oraz art. 12 pkt 2, art. 22 i art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie skargi X, dotyczącej odmowy udostępnienia mu przez Komendanta Straży Miejskiej, danych osobowych osoby odpowiedzialnej za nieprawidłowe zaparkowanie w dniu 3 marca 2008 r. pojazdu.

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga X, zwanego dalej również Skarżącym, dotycząca odmowy udostępnienia mu przez Komendanta Straży Miejskiej, zwanego dalej Komendantem, danych osobowych osoby odpowiedzialnej za nieprawidłowe zaparkowanie w dniu 3 marca 2008 r. pojazdu. W treści przedmiotowej skargi X podniósł, iż Naczelnik Oddziału Terenowego Straży Miejskiej odmówił mu udostępnienia danych osobowych sprawcy wyrządzonej mu szkody. Do ww. skargi Skarżący załączył swój wniosek z dnia 13 marca 2008 r. skierowany do Straży Miejskiej oraz pismo Naczelnika Oddziału Terenowego Straży Miejskiej, zwanego dalej Naczelnikiem, z dnia 3 kwietnia 2008 r. skierowane do X, stanowiące odpowiedź na jego ww. wniosek.

W treści ww. wniosku z dnia 13 marca 2008 r. Skarżący wskazał, iż w dniu 3 marca 2008 r. samochód zablokował mu wjazd do garażu. Z uwagi na to, że miał umówione spotkanie, próbował wyjechać z garażu, wskutek czego uszkodził sobie oponę i w związku z tym zamierza dochodzić odszkodowania z tego tytułu na drodze sądowej.

W odpowiedzi na ww. wniosek X, w ww. piśmie z dnia 3 kwietnia 2008 r., Naczelnik wskazał, iż cyt.: „(...) nie mogę przychylić się do Pana {Skarżącego} prośby.

W nadesłanym wniosku brak jest wiarygodnie uzasadnionej potrzeby posiadania przez Pana danych osobowych sprawcy szkody. (...) W przypadku pisemnego wystąpienia ze strony sądu, wszelkie informacje zostaną udostępnione niezwłocznie (...)”.

Pan X w ww. skardze skierowanej do Generalnego Inspektora wskazał ponadto, iż nie zgadza się z argumentacją zawartą w ww. piśmie Naczelnika z dnia 3 kwietnia 2008 r., gdyż cyt.: „(...) szkoda jaką poniosłem jest na tyle niewielka >145 zł<, iż uważam, że winowajca pokryje powstałą szkodę bez potrzeby rozstrzygania sprawy przez sąd (...)”. W związku z powyższym Skarżący domaga się od Generalnego Inspektora nakazania udostępnienia ww. danych osobowych.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeprowadził w niniejszej sprawie postępowanie administracyjne, w toku którego ustalił, że:

- 1) W dniu 13 marca 2008 r. Skarżący wystąpił do Straży Miejskiej z wnioskiem o udostępnienie mu danych osobowych osoby odpowiedzialnej za nieprawidłowe zaparkowanie w dniu 3 marca 2008 r. pojazdu, wskazując, iż w wyniku ww. zdarzenia poniósł szkodę, której naprawienia zamierza dochodzić na drodze sądowej, stąd niezbędne mu są ww. dane osobowe.
- 2) Pismem z dnia 3 kwietnia 2008 r. odmówiono Skarżącemu udostępnienia ww. danych osobowych, wskazując, iż nie uzasadnił w sposób wiarygodny potrzeby pozyskania ww. danych.
- 3) W piśmie z dnia 4 czerwca 2008 r. skierowanym do Generalnego Inspektora, Komendant wskazał, iż cyt.: „(...) interwencję w omawianej sprawie podejmował patrol mieszany (...). Patrol potwierdził nieprawidłowe parkowanie pojazdu (...). w obecności patrolu X nie wspominał o uszkodzeniu pojazdu. Nie prosił też o udostępnienie danych osobowych kierowcy nieprawidłowo zaparkowanego pojazdu (...)”.

Po przeanalizowaniu materiału dowodowego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje:

Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwana dalej również ustawą, określa zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane osobowe są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych (art. 2 ust. 1 ustawy). Stosownie do brzmienia art. 7 pkt 2 ustawy, pod pojęciem przetwarzania danych rozumieć należy jakiekolwiek operacje wykonywane na danych osobowych, takie jak zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie udostępnianie i usuwanie, a zwłaszcza te, które wykonuje się w systemach informatycznych. Ustawa traktuje zatem udostępnianie danych jako jeden z przejawów „przetwarzania danych”. Art. 29 ust. 1 ustawy przewiduje możliwość udostępnienia danych przez administratora danych osobowych w celach innych niż włączenie do zbioru, na rzecz osób lub podmiotów uprawnionych do ich otrzymania na mocy przepisów prawa. Stosownie natomiast do art. 29 ust. 2 ustawy, dane osobowe, z wyłączeniem jednak danych szczególnie chronionych, mogą zostać udostępnione osobom i podmiotom innym niż wskazane w ust. 2 tego przepisu, jeżeli w sposób wiarygodny uzasadnią potrzebę posiadania tych danych, a ich

udostępnienie nie naruszy praw i wolności osób, których dane dotyczą. Stosownie do art. 29 ust. 3 ustawy, udostępnienie danych następuje na pisemny, umotywowany wniosek, zawierający informacje umożliwiające wyszukanie w zbiorze żądanych danych oraz wskazujący zakres i przeznaczenie żądanych danych. Z powyższego wynika zatem, iż wniosek o udostępnienie danych osobowych powinien mieć formę pisemną. Przepisana ustawą forma dotyczy wniosków składanych zarówno na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy, jak i art. 29 ust. 2 ustawy. Treść wniosku o udostępnienie danych osobowych jest zróżnicowana w zależności od tego, czy jest on składany w sytuacji określonej art. 29 ust. 1 ustawy, czy też ust. 2 tego przepisu. Inny bowiem będzie sposób jego „umotywowania”, o którym mowa w art. 29 ust. 3 ustawy. Jeżeli zatem wnioskodawcą jest podmiot uprawniony do otrzymania danych osobowych na podstawie przepisu prawa, to wniosek powinien zawierać: a) wskazanie podstawy prawnej uprawniającej do otrzymania danych osobowych, b) informacje umożliwiające wyszukanie w zbiorze żądanych danych osobowych, c) wskazanie zakresu danych osobowych i ich przeznaczenie. Natomiast wniosek składany przez podmiot nieuprawniony do otrzymania danych osobowych na podstawie przepisów prawa powinien zamiast podstawy prawnej wskazywać uwiarygodnioną potrzebę posiadania danych osobowych.

Wniosek X został zatem przeanalizowany przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych pod względem formalnym, w szczególności czy zawierał informacje umożliwiające wyszukanie w zbiorze żądanych danych osobowych oraz czy wskazywał zakres tych danych i ich przeznaczenie, oraz czy we wniosku uwiarygodniono potrzebę posiadania danych.

W ocenie Generalnego Inspektora wniosek X, skierowany do Komendanta nie spełnia ww. wymogów określonych przepisem art. 29 ust. 2 ustawy.

Jakkolwiek bowiem uznać można, iż z wniosku Skarżącego wynika (i nie budzi wątpliwości administratora danych osobowych) o jakie dane osobowe mu chodzi i w jakim zbiorze danych dane te mają być wyszukane, pomimo, iż Skarżący wskazuje na „dane personalne właściciela pojazdu”, a w istocie chodzi mu o dane kierowcy pojazdu (sprawcy wykroczenia), to jednak Skarżący nie uzasadnił potrzeby posiadania tych danych w sposób wiarygodny.

Skarżący bowiem we wniosku o udostępnienie danych osobowych skierowanym do administratora danych wskazał, iż zamierza dochodzić odszkodowania na drodze sądowej od osoby odpowiedzialnej za nieprawidłowe zaparkowanie przedmiotowego pojazdu, gdyż w wyniku tego zdarzenia uszkodził sobie oponę, a tymczasem z dokumentacji ww. zdarzenia nie wynika by Skarżący faktycznie poniósł ww. szkodę. Co więcej z dokumentacji tej wynika, iż w trakcie interwencji straży miejskiej i policji, faktu tego Skarżący nie zgłaszał.

Zatem w tych okolicznościach i wobec takiego uzasadnienia potrzeby pozyskania danych przez Skarżącego stwierdzić należy, iż administrator danych nie miał pełnej gwarancji, że w razie udostępnienia rzeczonych danych X, Skarżący faktycznie wykorzysta je w celu dochodzenia roszczeń przed sądem. Okoliczności zdarzenia nie wskazywały na poniesienie przez Skarżącego szkody, a Skarżący w żaden sposób jej nie uprawdopodobnił w późniejszym czasie, przez co wskazana przez niego potrzeba pozyskania danych mogła zostać być oceniona przez Komendanta jako mało wiarygodna. Wątpliwości administratora danych dodatkowo jeszcze potwierdza to, że w skardze skierowanej do Generalnego Inspektora, Skarżący wycofał się z zamiaru dochodzenia swych praw przed sądem, stwierdzając, że poniesiona szkoda jest niewielka i zasugerował „pozasądowy” tryb załatwienia tej sprawy.

Reasumując, w ocenie Generalnego Inspektora Skarżący nie wykazał wiarygodnej potrzeby pozyskania danych osobowych osoby odpowiedzialnej za nieprawidłowe zaparkowanie w dniu 3 marca 2008 r. pojazdu, przez co nie zostały spełnione przesłanki z art. 29 ust. 2 ustawy uprawniające go do pozyskania ww. danych.

W świetle powyższego decyzja Komendanta odmawiająca udostępnienia Skarżącemu żądanych danych była słuszna. Wniosek Skarżącego nie spełniał bowiem przesłanek niezbędnych do udostępnienia rzeczonych danych Skarżącemu.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Od niniejszej decyzji – na podstawie art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego w zw. z art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).